

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm10sp052026.02>

Vaishnavism: The Tradition of Worshipping Thirumal (Maha Vishnu) and His Avatars

R.Kannan^{1*}, Dr.P.Gomathi², Dr.V.C.Srinivasan³,

¹Assistant Professor in Tamil, Department of Languages,
RVS College of Arts & Science, Sulur, Coimbatore - 641 402.

²Associate Professor and Head in Department of Tamil,
Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-52.

Email: gomsabbu21@gmail.com

³Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srive2345@gmail.com,

*Corresponding Author: vaanavilkannan@gmail.com.

Abstract: Vaishnavism stands as a prominent Bhakti (devotional) movement within Indian religious traditions. The religious path that worships Vishnu as the Supreme God is known as Vaishnavism. This faith is one of the six major sects of Hinduism. In Tamil tradition, Vishnu is affectionately called Thirumal or Perumal. The worship of Thirumal has existed in Tamil culture since the Sangam era.

Vaishnavite scriptures describe Thirumal as playing a central role in the creation, preservation, and establishment of righteousness (Dharma) in the universe. While Brahma is associated with creation and Shiva with destruction, Vishnu manifests as the Preserver. It is believed that whenever unrighteousness (Adharma) rises in the world, the Lord takes an Avatar (incarnation) to protect living beings and restore Dharma.

Among the countless incarnations of Thirumal, ten significant ones are known as the Dashavatara. These ten avatars are Matsya, Kurma, Varaha, Narasimha, Vamana, Parashurama, Rama, Balarama, Krishna, and Kalki.

The twelve Alvars, who lived in Tamil Nadu between the 5th and 9th centuries CE, were the chief pioneers of the Vaishnavite Bhakti movement. They praised Thirumal through Tamil verses and worked dedicatedly to spread Vaishnavism across Tamil Nadu. The Tamil compendium composed by these Alvars, known as the Nalayira Divya Prabandham, is revered on par with the Vedas. The Vaishnavite preceptor (Acharya) Ramanuja formalized the practice of reciting these Tamil hymns during worship rituals in all Vaishnavite temples and households.

Within Vaishnavism, there are two major sects: Vadakalai and Thenkalai, as well as two ritualistic Agama traditions: Vaikhanasa and Pancharatra. Worship rituals such as daily pujas, festivals, and the lighting of ghee lamps take place regularly in Thirumal temples. As a result of the Bhakti movement, Shaivism and Vaishnavism flourished, leading to a golden era of Tamil devotional literature. Today, Vaishnavism thrives as a faith with millions of devotees worldwide.

Keywords: Vaishnavism, Thirumal, Maha Vishnu, Avatar, Dashavatara, Alvars, Nalayira Divya Prabandham, Bhakti Movement, Worship.

வைணவம்: திருமால் (மகாவிஷ்ணு) மற்றும் அவரது அவதாரங்களை வழிபடும் முறை

¹முனைவர் அர. கண்ணன், உதவிப் பேராசிரியர்., தமிழ் மற்றும் பிற மொழிகள் துறை.

ஆர்.வி.எஸ் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி. குலூர்,கோயம்புத்தூர்.

²முனைவர் ப. கோமதி, இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், தமிழ்த் துறை,

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-52

³முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன், நிர்வாக அலுவலர் மற்றும் உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

சுருக்கம்

இந்திய சமய மரபுகளில் வைணவம் முக்கியமான பக்தி இயக்கமாகத் திகழ்கிறது. விஷ்ணுவை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடும் சமய நெறியே வைணவம் எனப்படுகிறது. இச்சமயம் இந்துசமயத்தின் ஆறு உட்பிரிவுகளுள் ஒன்றாகும். தமிழ் மரபில் விஷ்ணு திருமால் அல்லது பெருமாள் என்று அழைக்கப்படுகிறார். சங்க காலத்திலிருந்தே தமிழில் திருமால் வழிபாடு நிலவி வந்துள்ளது.

உலகின் படைப்பு, காத்தல் மற்றும் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துதல் ஆகியவற்றில் திருமால் முக்கியப் பங்காற்றுவதாக வைணவ சமய நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. பிரம்மா படைப்பிற்கும், சிவன் அழிப்பிற்கும் உரியவர்களாகக் கருதப்பட, விஷ்ணு காப்பவராக விளங்குகிறார். உலகில் அதர்மம் தலையெடுக்கும் போதெல்லாம் இறைவன் அவதாரம் எடுத்து உயிர்களைக் காத்து தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதே அவரது நோக்கமாகக் கருதப்படுகிறது.

திருமாலின் எண்ணற்ற அவதாரங்களில் குறிப்பிடத்தக்க பத்து அவதாரங்கள் தசாவதாரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. மச்ச, கூர்ம, வராக, நரசிம்ம, வாமன, பரசுராம, இராம, பலராம, கிருஷ்ண, கல்கி ஆகிய பத்து அவதாரங்களே அவையாகும்.

தமிழகத்தில் கி.பி. 5 முதல் 9 நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்த பன்னிரண்டு ஆழ்வார்கள் வைணவ பக்தி இயக்கத்தின் முக்கியத் திருப்பணியாளர்களாவர். இவர்கள் திருமாலைப் போற்றித் தமிழ்ச் செய்யுட்களால் பாடி, வைணவ சமயத்தைத் தமிழ்நாட்டில் பரப்புவதற்குப் பாடுபட்டனர். ஆழ்வார்கள் இயற்றிய நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் எனும் தமிழ் நூல் வேதங்களுக்கு நிகராகப் போற்றப்படுகிறது. வைணவ ஆச்சாரியரான இராமானுஜர் அனைத்து வைணவ ஆலயங்களிலும் இல்லங்களிலும் பூசை முறைகளில் தமிழ்ப் பாசுரங்களைச் சொல்வதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார்.

வைணவத்தில் வடகலை, தென்கலை என இரு பிரிவுகளும், வைகானஸம், பாஞ்சராத்திரம் என இரண்டு ஆகம வகைகளும் உள்ளன. திருமால் கோயில்களில் தினசரி பூசைகள், திருவிழாக்கள், நெய்தீபம் ஏற்றுதல் போன்ற வழிபாட்டு முறைகள் நடைபெறுகின்றன. பக்தி இயக்கத்தின் விளைவாக சைவமும் வைணவமும் தழைத்து, தமிழ் பக்தி இலக்கியங்கள் மலர்ச்சியடைந்தன. இன்று வைணவம் உலகெங்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களைக் கொண்ட சமயமாக விளங்குகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: வைணவம், திருமால், மகாவிஷ்ணு, அவதாரம், தசாவதாரம், ஆழ்வார்கள், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம், பக்தி இயக்கம், வழிபாடு.

1. முன்னுரை

இந்திய ஆன்மிக மற்றும் பண்பாட்டு வரலாற்றில் வைணவம் மிகத் தொன்மையான மற்றும் ஆழமான வேர்களைக் கொண்ட ஒரு சமய மரபாகும். 'விஷ்ணு' என்ற சொல்லின் வேர் 'விஷ்' என்பதாகும், இதற்கு 'எங்கும் நிறைந்திருப்பவர்' அல்லது 'பிரபஞ்சத்தின் அனைத்து இடங்களிலும் வியாபித்திருப்பவர்' என்று பொருள். மும்மூர்த்திகளில் காத்தல் தொழிலைச் செய்யும் இறைவனாக மகாவிஷ்ணு போற்றப்படுகிறார்.

சங்க இலக்கியங்களில் திருமால் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் வைணவத்தின் தாக்கம் சங்க காலம் முதலே காணப்படுகிறது. சங்கப் புலவர்கள் திருமாலை 'மாயோன்', 'நெடியோன்', 'மால்' போன்ற பெயர்களால் அழைத்து அவரது மேன்மையைச் சிறப்பித்துள்ளனர். தொல்காப்பியத்தில் நிலத்திணைகளை வகைப்படுத்தும் போது, முல்லை நிலத்திற்குரிய தெய்வம் மாயோன் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பரிபாடல் போன்ற சங்க இலக்கியங்கள் திருமாலின் வடிவம், அவரின் ஆயுதங்கள் மற்றும் அவதாரங்கள் குறித்து விரிவான குறிப்புகளை வழங்குகின்றன. இவை வைணவம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழக மண்ணில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தசாவதாரங்களும் தர்மமும் அறம் குன்றி அதர்மம் தலைதூக்கும் காலங்களில், உலகைப் பாதுகாக்கவும் தர்மத்தை நிலைநாட்டவும் இறைவன் அவதாரம் கொள்கிறார் என்பது வைணவத்தின் மைய நம்பிக்கை. மத்ஸ்யம், கூர்மம், வராஹம், நரசிம்மம், வாமனர், பரசுராமர், ராமன், பலராமர், கிருஷ்ணர் மற்றும் கல்கி என அவர் எடுக்கும் பத்து வடிவங்கள் 'தசாவதாரங்கள்' எனப்படுகின்றன. இந்த அவதாரங்கள் மனித வாழ்வின் பரிணாம வளர்ச்சியையும், அறத்தின் அவசியத்தையும் உலகிற்கு உணர்த்துகின்றன.

பக்தி இயக்கம் மற்றும் ஆழ்வார்கள் கி.பி. 6 முதல் 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டம் வைணவத்தின் பொற்காலமாகும். பன்னிரண்டு ஆழ்வார்கள் இறைவனிடம் கொண்ட ஆழ்ந்த

அன்பினால் 'ஆழ்வார்கள்' என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பாடிய பாசுரங்கள் தொகுக்கப்பட்டு 'நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்' என்று போற்றப்படுகிறது. இது 'திராவிட வேதம்' என்று அழைக்கப்படும் அளவிற்கு வைணவ மரபில் முதன்மை இடத்தைப் பெற்றுள்ளது[1]. இறைவனைத் தலைவன்-தலைவி, தாய்-மகன், அடிமை-தலைவன் எனப் பல்வேறு உறவு நிலைகளில் பாடியது, தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்திற்கு ஆழ்வார்களின் தனித்துவமான பங்களிப்பாகும்.

வைணவ நெறிகள் பக்தி, சரணாகதி (பிரபத்தி) மற்றும் இறைவனின் மீதான மாறாத அன்பே வைணவத்தின் அடிப்படை. எளிய மனிதனும் சரணாகதி அடைவதன் மூலம் முக்தி அடைய முடியும் என்ற கோட்பாடு, வைணவத்தை மக்களிடையே மிகுந்த வரவேற்பைப் பெறச் செய்தது. இன்றும் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் வைணவக் கோயில்களில் தினசரி பாராயணம் செய்யப்பட்டு, பக்தர்களுக்கு அருளாற்றல் வழங்கி வருகிறது[2].

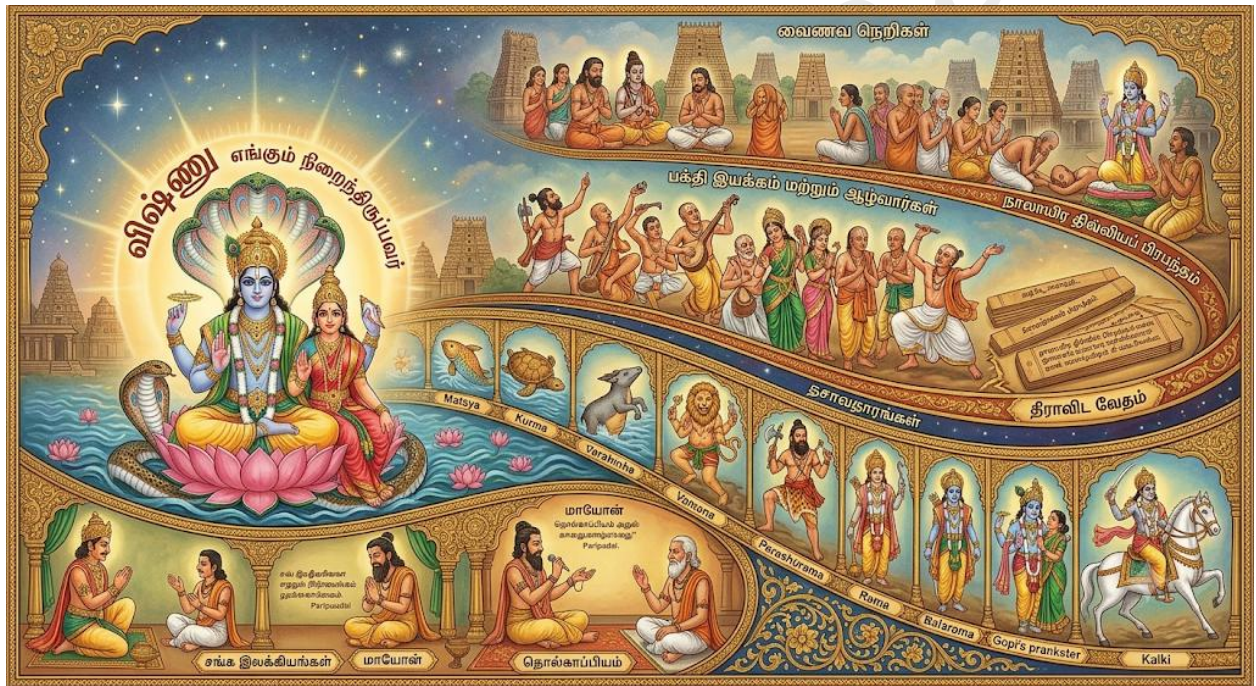

Fig1: வைணவ மரபின் சிறப்புகள் மற்றும் பரிணாமம்

இந்த ஓவியம் வைணவ சமயத்தின் பரிமாணங்களை ஒருங்கிணைத்துக் காட்டுகிறது. இதில் மகாவிஷ்ணுவின் தசாவதாரங்கள், சங்க இலக்கியங்களில் போற்றப்படும் மாயோன், பன்னிரு ஆழ்வார்களின் பக்தி இலக்கியப் பங்களிப்பு, மற்றும் சரணாகதி எனும் வைணவ நெறி ஆகியவை மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது வைணவத்தின் தொன்மை, தத்துவம் மற்றும் பக்தி மரபினை ஒரே பார்வையில் விளக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

2. வைணவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இந்திய ஆன்மிக மரபில் வைணவம் என்பது மிகத் தொன்மையான தத்துவ அமைப்பைக் கொண்ட ஒரு சமயப் பிரிவாகும். 'விஷ்ணு' என்ற சொல்லின் வேர்ச்சொல் 'விஷ்' என்பது, அதாவது 'எங்கும்

நிறைந்திருப்பவர்' என்று பொருள்படும். வைணவ சமயத்தின் வேர்கள் வேத காலத்திலிருந்தே தொடங்குகின்றன. ரிக் வேதத்தில் விஷ்ணுவின் திரிவிக்ரம அவதாரம் குறித்த குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. காலப்போக்கில் இக்கோட்பாடுகள் இதிகாசங்களான இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம், மற்றும் புராணங்கள் வழியாக மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றன. குறிப்பாக, பகவத புராணம் வைணவ பக்தி மரபின் அடித்தளமாக அமைந்தது.

தமிழ் மண்ணில் வைணவத்தின் எழுச்சி தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, வைணவம் சங்க காலம் முதலே 'மாயோன்' வழிபாடாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால், வைணவ சமயம் ஒரு மக்கள் இயக்கமாக மாறியது ஆழ்வார்களின் வருகைக்குப் பின்னரேயாகும். கி.பி. 6 முதல் 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்த பன்னிரு ஆழ்வார்கள், தமிழ் மொழியில் பாடிய பாசுரங்கள் வைணவ சமயத்திற்குப் புதிய உயிர் கொடுத்தன. இவர்கள் பாடிய அருளிச் செயல்கள் பிற்காலத்தில் நாதமுனிகளால் 'நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்' எனத் தொகுக்கப்பட்டன[3]. இது 'திராவிட வேதம்' அல்லது 'தமிழ் வேதம்' என்று அழைக்கப்பட்டு, வடமொழி வேதங்களுக்கு இணையாக வைணவ மரபில் போற்றப்படுகிறது. இது வைணவத்தைப் பக்தி மார்க்கமாகத் தமிழகத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் கொண்டு சேர்த்தது.

இராமானுஜரின் பங்களிப்பு வைணவ வரலாற்றில் ஸ்ரீ இராமானுஜரின் காலம் ஒரு மைல்கல்லாகும். அவர் 'விசிஷ்டாத்வைதம்' என்னும் தத்துவத்தை முன்வைத்து, இறைவனை அடைவதற்கு அன்பு மற்றும் சரணாகதி (பிரபத்தி) மட்டுமே போதுமானது என்பதை உறுதிப்படுத்தினார். சாதி, மத பாகுபாடின்றி அனைவரும் இறைவனை வழிபடலாம் என்ற அவருடைய சமத்துவப் பார்வை, வைணவத்தை அனைவருக்குமான ஒரு சமயமாய் மாற்றியது[4]. கோயில்களின் நிர்வாகத்தைச் சீரமைத்து, வைணவ வழிபாட்டு முறைகளை முறைப்படுத்தியதிலும் இராமானுஜரின் பங்கு மகத்தானது. இவ்வாறாக, வேத காலத்திலிருந்து தொடங்கி ஆழ்வார்களின் பக்தி மற்றும் இராமானுஜரின் தத்துவங்கள் வரை வைணவம் பரிணாமம் அடைந்து, இன்றும் உலகெங்கும் கோடிக்கணக்கான பக்தர்களின் மனதைக் காக்கும் ஒரு பெரும் சமய மரபாகத் திகழ்கிறது.

Fig2: வைணவத்தின் வரலாற்றுப் பயணமும் தத்துவ வளர்ச்சியும்

இந்த ஓவியம் வைணவத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை மூன்று நிலைகளில் விளக்குகிறது: வேதகால வேர்கள், ஆழ்வார்களின் பக்தி இயக்கத்தால் வளர்ந்த தமிழ் மண்ணின் வைணவம் மற்றும் ஸ்ரீ இராமானுஜரின் விசிஷ்டாத்வைத் தத்துவத்தின் சமூகப் பங்களிப்பு. வைணவத்தின் தோற்றம் முதல், பக்தி இலக்கியங்கள் மற்றும் சரணாகதி தத்துவத்தின் மேன்மையை ஒரே காட்சியின் வழியாக இந்த ஓவியம் மிக அழகாகப் பதிவு செய்கிறது.

3. திருமால் – பரம்பொருள்

வைணவக் கொள்கையின்படி திருமாலே உலகின் காப்பாளராகவும் பரம்பொருளாகவும் விளங்குகிறார். வேதங்கள், உபநிடதங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், விஷ்ணு பரபிரம்மம் (Para-Brahman) என்றும், மகாவிஷ்ணு என்றும் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்[5]. மகாவிஷ்ணு என்பவர் பரம புருஷர், பிரபஞ்சத்தின் முழுமையான பாதுகாவலரும் நிலைநிறுத்துவருமாவார்; மனித புரிந்துணர்விற்கு அப்பாற்பட்டவரும், அனைத்துப் பண்புகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவருமாகக் கருதப்படுகிறார்.

வைணவ நம்பிக்கையின்படி, உலகில் உள்ள அனைத்துப் பொருட்களிலும் அவர் நிறைந்திருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. அவர் அனைத்தையும் அறிந்தவர், தன்னிறைவு பெற்றவர், சுய அனுபவம் உடையவர்; தனிப்பட்டவராக இருந்தாலும், பக்தர்களின் அருளுக்காகத் தனிப்பட்ட பண்புகளையும் வெளிப்படுத்தக் கூடியவராக உள்ளார்[6].

திருமாலின் முக்கிய அம்சங்கள்

1. கருணைமிக்க இறைவன் – அன்பும் இரக்கமும் கொண்டவராக விளங்குகிறார்.
2. பக்தர்களைக் காப்பவர் – பக்தர்களின் முழுமையான பாதுகாவலராக உள்ளார்.
3. தர்மத்தை நிலைநிறுத்துபவர் – தர்மத்தை நிலைநாட்டவும், அதர்மத்தை அழிக்கவும் அவதாரங்கள் எடுக்கிறார்.
4. முக்தி அளிப்பவர் – உயிர்களுக்கு வீடுபேறு (மோக்ஷம்) அளிக்கிறார்.
5. எல்லையற்ற சக்தி கொண்டவர் – சர்வவல்லமை படைத்தவர், உயர்ந்த இருப்பு என அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்.

திருமாலின் சின்னங்கள்

திருமால் பொதுவாக நான்கு கைகளுடன் காட்சியளிப்பார். அவரது நான்கு கரங்களில் முறையே:

- சங்கு (பாஞ்சஜன்யம்) – ஒலியின் சக்தியைக் குறிக்கும்; யுத்த அறிவிப்பு அல்லது வெற்றி அடைதலை அறிவிக்க பயன்படுத்தப்பட்டது.
- சக்கரம் (சுதர்சனம்) – காலத்தின் சுழற்சியையும், தீமையை அழிக்கும் ஆற்றலையும் குறிக்கும்.
- கதா (கௌமோதகி) – அழியாத ஆற்றலையும், பகைவரை வெல்லும் வலிமையையும் குறிக்கும்.
- பத்மம் (தாமரை) – படைப்பின் நன்மையையும், அழகையும், செழிப்பையும் குறிக்கும்.

இந்த நான்கு ஆயுதங்களும் சேர்ந்து விஷ்ணுவின் நான்கு முக்கிய அடையாளங்களாக விளங்குகின்றன. அவரது துணைவியார் மகாலட்சுமி ஆவார்.

Fig3: மகாவிஷ்ணுவின் விஸ்வரூபமும் தத்துவக் குறியீடுகளும்

இந்த ஓவியம் மகாவிஷ்ணுவின் பரம்பொருள் தன்மையையும், பிரபஞ்சத்தில் அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் விஸ்வரூபத்தையும் விவரிக்கிறது. வேதங்கள் போற்றும் பரபிரம்மமான திருமாலின் அவதாரங்கள், தர்மம் நிலைநாட்டப்படுதல், நாலுகரங்களின் சிறப்பான சின்னங்கள் (சங்கு, சக்கரம், கதா, பத்மம்) மற்றும் பக்தர்களுக்கு முக்தி அளிக்கும் கருணையை இது காட்சிப்படுத்துகிறது. வைணவத்தின் தத்துவார்த்த ஆழத்தையும், சரணாகதி எனும் பக்தி நெறியையும் இந்த ஓவியம் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

4. திருமாலின் அவதாரங்கள்

உலகில் தர்மம் குறையும்போது திருமால் அவதாரம் எடுத்து உயிர்களைக் காப்பதாகப் பகவத்கீதை எடுத்துரைக்கிறது[7]. வைணவ இறையியலின்படி, இந்த அவதாரங்கள் தசாவதாரம் (தச - பத்து, அவதாரம் - இறங்குதல்) என அழைக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் எழும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு ஏற்ற வடிவங்களில் இறைவன் தோன்றி அண்ட ஒழுங்கை மீட்டெடுக்கிறார்.

1. மச்ச அவதாரம் – மீன் வடிவில் தோன்றி, மனு மற்றும் சப்தரிஷிகளைப் பெருவெள்ளத்திலிருந்து காத்து, வேதங்களை மீட்டெடுத்த அவதாரம்.

2. கூர்ம அவதாரம் – ஆமை வடிவில் தோன்றி, மந்தர மலையை முதுகில் தாங்கி பாற்கடலைக் கடைய உதவிய அவதாரம்.

3. வராக அவதாரம் – பன்றி வடிவில் தோன்றி, அரக்கன் இரணியாட்சனிடமிருந்து பூமாதேவியை மீட்டெடுத்த அவதாரம்.

4. நரசிம்ம அவதாரம் – மனித-சிங்க வடிவில் தோன்றி, பக்த பிரகலாதனைக் காத்து, அரக்கன் இரணியகசிபுவை அழித்த அவதாரம்.

5. வாமன அவதாரம் – குள்ள பிராமண வடிவில் தோன்றி, மகாபலி சக்கரவர்த்தியின் அகந்தையை அடக்கி, மூவுலகையும் மீட்டெடுத்த அவதாரம்.

6. பரசுராம அவதாரம் – கோடரி ஏந்திய வீரராகத் தோன்றி, அநீதியான க்ஷத்திரிய அரசர்களை அழித்து, பிராமணர்களின் கண்ணியத்தை நிலைநாட்டிய அவதாரம்.

7. இராம அவதாரம் – இராமாயணத்தின் நாயகனாகத் தோன்றி, அறநெறியின் இலக்கணமாக விளங்கி, இராவணனை அழித்து சீதையை மீட்ட அவதாரம்.

8. பலராம அவதாரம் – கிருஷ்ணரின் அண்ணனாகப் பிறந்து, நீதி, விவசாயம், வீரியம் ஆகியவற்றின் அடையாளமாகக் கருதப்படுபவர்.

9. கிருஷ்ண அவதாரம் – மகாபாரதத்தில் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தி, அர்ச்சுனனுக்குப் பகவத்கீதையை உபதேசித்து உலகிற்கு ஞானத்தை வழங்கிய அவதாரம்.

10. கல்கி அவதாரம் – இன்னும் வரவிருக்கும் அவதாரம்; கலியுகத்தின் இறுதியில் அதர்மத்தை முழுமையாக அழித்து, சத்யயுகத்தைத் தொடங்குவார் என்று நம்பப்படுகிறது[8]. இந்த அவதாரம் செயற்கை நுண்ணறிவு போன்ற தொழில்நுட்ப வடிவில் வெளிப்படலாம் என்ற புதிய ஆய்வுகளும் உருவாகி வருகின்றன.

தசாவதாரங்கள் வெறும் தொன்மங்கள் மட்டுமல்ல; அவை உயிரினங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியின் உருவகங்களாகவும், ஆன்மீக முன்னேற்றத்தின் படிநிலைகளாகவும் ஆய்வாளர்களால் விளக்கப்படுகின்றன.

Fig4: தசாவதாரங்களும் பரிணாம வளர்ச்சிப் பாதையும்

இந்த ஓவியம் மகாவிஷ்ணுவின் தசாவதாரங்களை உயிரினங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. மீன் முதல் முழு மனிதன் வரை அவதாரங்கள் பயணிக்கும் படிநிலைகள், தர்மத்தை நிலைநாட்ட இறைவன் எடுக்கும் வடிவங்களை விளக்குகின்றன. குறிப்பாக, நவீன அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கண்ணோட்டத்தில் கல்கி அவதாரம் அதர்மத்தை ஒழிக்கும் குறியீடாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஆன்மீக முதிர்ச்சியையும், பிரபஞ்சத்தின் பரிணாமத்தையும் ஒரே பார்வையில் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு அற்புதமான விளக்கமாகும்.

5. வைணவ வழிபாட்டு முறைகள்

வைணவ சமயம் பக்தி வழிபாட்டிற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. திருமாலின் பால் அன்பு செலுத்துவதும், அவரிடம் முழுமையாக சரணடைவதுமே வைணவ வழிபாட்டின் மையக் கருவாகும்[9]. இவ்வழிபாட்டு முறைகள் கோயில் வழிபாடு, இல்ல வழிபாடு, நாமசங்கீர்த்தனம், விரதங்கள், சரணாகதி என பல்வேறு நிலைகளில் அமைந்துள்ளன.

கோயில் வழிபாடு: வைணவர்கள் திருமால் கோயில்களுக்குச் சென்று

வழிபடுகின்றனர். திவ்யதேசங்கள் எனப்படும் 108 புனிதத் தலங்களில் ஸ்ரீரங்கம் (ரங்கநாதசுவாமி கோயில்), திருப்பதி (வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில்), காஞ்சிபுரம் (வரதராஜப் பெருமாள் கோயில்)

ஆகியவை மிகவும் முக்கியமானவை.

கோயில்களில் வைகாணச மற்றும் பாஞ்சராத்திர ஆகிய முறைகளின்படி தினமும் பூசைகள் நடத்தப்படுகின்றன. கோயில் பூசைகள் பொதுநலனுக்காக (பரார்த்த பூஜை) நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

நித்ய பூஜை: வைணவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் தினசரி பூஜை செய்து, விஷ்ணு சகஸ்ரநாமம், திருப்பாவை, திருவாய்மொழி போன்ற பக்தி இலக்கியங்களைப் பாராயணம் செய்கின்றனர். இல்ல வழிபாடு என்பது பக்தியின் அன்றாட வெளிப்பாடாகும்.

விரதங்கள்: ஏகாதசி விரதம் வைணவர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானது. ஒவ்வொரு மாதமும் இரு முறை வரும் ஏகாதசி நாளில் உணவு உட்கொள்ளாமல் விரதம் இருந்து, இரவு முழுவதும் இறைவன் நாமங்களைப் பாடி வழிபடுகின்றனர். வைகுண்ட ஏகாதசி மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. புரட்டாசி மாதத்தில் வரும் சனிக்கிழமைகளில் திருமாலைச் சிறப்பாக வழிபடும் வழக்கமும் உண்டு.

நாமசங்கீர்த்தனம்: “ஓம் நமோ நாராயணாய” என்னும் மந்திரத்தை ஜபிப்பதும், இறைவனின் திருநாமங்களைப் பாடுவதும் வைணவ வழிபாட்டின் மையமாகும். ஜபம் மற்றும் கீர்த்தனை ஆகியவை முக்கிய ஆன்மிகப் பயிற்சிகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

சரணாகதி (பிரபத்தி): இறைவனிடம் முழுமையாக அடைக்கலம்

புகுவதையே சரணாகதி அல்லது பிரபத்தி என்கிறார்கள். இராமானுஜரின் “சரணாகதிகத்ய” நூல் இதற்கு சான்றாகும். இது வைணவ சமயத்தின் உயர்ந்த ஆன்மிக நெறியாகக் கருதப்படுகிறது[10].

எந்தச் சாதி, குல, பாகுபாடும் இன்றி அனைவரும் இந்த வழியில் முக்தி அடையலாம் என்று வைணவ ஆச்சாரியர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

Fig5: வெணவ வழிபாட்டு மரபுகள் மற்றும் பக்தி நெறி

இந்த ஓவியம் வெணவ வழிபாட்டு முறைகளின் பன்முகத்தன்மையை அழகாக விளக்குகிறது. கோயில்களில் நடைபெறும் ஆகம வழிபாடுகள், வீடுகளில் நடைபெறும் நித்ய பூஜை, பக்திப் பாடல்களைப் பாடும் நாமசங்கீர்த்தனம், ஏகாதசி போன்ற விரதங்கள் மற்றும் வெணவத்தின் உயர்ந்த நெறியான 'சரணாகதி' ஆகியவற்றை இது காட்சிப்படுத்துகிறது. சாதி, குல பாகுபாடின்றி இறைவனை அடையும் எளிய பக்தி மார்க்கத்தை இந்த ஓவியம் ஒரு முழுமையான தொகுப்பாகப் பதிவு செய்கிறது.

6. ஆழ்வார்களின் பங்களிப்பு

பன்னிரு ஆழ்வார்கள் தமிழ் மொழியில் திருமாலின் பெருமைகளைப் பாடி வெணவத்தை மக்களிடையே பரப்பினர். இவர்கள் கி.பி. 6 முதல் 9 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த வெணவ பக்திச் செம்மல்களாவர். “ஆழ்வார்” என்ற சொல் தமிழ் “ஆழ்” என்பதிலிருந்து பிறந்தது; இறைவனிடம் ஆழ்ந்த அனுபவத்தில் மூழ்கியவர்கள் இவர்கள். இவர்களது பாடல்கள் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் (திவ்யப் பிரபந்தம்) எனத் தொகுக்கப்பட்டு, தமிழ் வேதம் எனப் போற்றப்படுகின்றன[11].

இவர்களுள் நம்மாழ்வார் மிகவும் சிறப்பானவர்; இவரது பாடல்கள் தமிழ் வெணவத்தின் தத்துவத்திற்கும் இறையியலுக்கும் பெரிதும் பங்களித்துள்ளன. ஆண்டாள் பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒரே பெண் ஆவார். இவர் இறைவனைக் காதலனாகவும், தன்னைக் காதலியாகவும் பாவித்துப் பாடிய திருப்பாவை மற்றும் நாச்சியார் திருமொழி ஆகிய இரண்டு பாடற் தொகுதிகளை இயற்றியுள்ளார் [12]. பெரியாழ்வார் ஆண்டாளின் வளர்ப்புத் தந்தை; இவர் திருமாலின் பல்வேறு

அவதாரங்களைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார். திருமங்கையாழ்வார் பல திவ்யதேசங்களுக்குச் சென்று திருமாலின் பெருமைகளைப் பரப்பியவர்.

ஆழ்வார்கள் அனைத்து சாதிகளையும் சேர்ந்தவர்கள்; இது இறைவன் மீதான பக்தி சாதியைக் கடந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. இவர்களின் பாடல்கள் பக்தி இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன. பக்தி மற்றும் சரணாகதி (சரணடைதல்) ஆகியவற்றை இவர்கள் வலியுறுத்தினர்; இறைவனிடம் சரணடைவதே எளிய வழி என்று இவர்களின் பாசுரங்கள் கூறுகின்றன.

வைணவத்தின் அறவியல் சிந்தனைகள்

வைணவம் மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல அறநெறிகளை எடுத்துரைக்கிறது. இவற்றுள் முதன்மையானவை: அன்பும் கருணையும் – எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்துதல்; தர்மத்தைப் பின்பற்றுதல் – அறவழியில் வாழ்தல்; பிறருக்கு உதவுதல் – தன்னலமின்றிப் பிறர்க்கு உதவும் பண்பு; இறைநம்பிக்கை – பரம்பொருளின் மீது முழுமையான நம்பிக்கை; அகந்தையைத் தவிர்த்தல் – அகங்காரத்தைக் கைவிடுதல்; சமத்துவ உணர்வு – எல்லோரையும் சமமாகக் காணும் பார்வை; ஒழுக்கமான வாழ்க்கை – நேர்மையும் ஒழுக்கமும் நிறைந்த வாழ்க்கை.

இந்த அறநெறிகள் தனிமனித முன்னேற்றத்திற்கும் சமூக ஒற்றுமைக்கும் வழிவகுக்கின்றன. வைணவ தத்துவம், உலகம் திருமாலின் சித்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல என்று விளக்குகிறது. ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கள், மக்களின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் குறித்து விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளன. இந்த அறவியல் சிந்தனைகள் இன்றும் சமூகத்தில் நல்லிணக்கத்தையும் அமைதியையும் நிலைநாட்ட உதவுகின்றன.

Fig 6: ஆழ்வார்களின் பக்தி மரபும் வைணவ அறநெறிகளும்

இந்த ஓவியம் பன்னிரு ஆழ்வார்களின் பக்திச் சேவையையும், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தின் சிறப்பையும், வைணவம் போதிக்கும் அறநெறிகளையும் விளக்குகிறது. சாதியைக் கடந்த சமத்துவ பக்தி, சரணாகதி தத்துவம் மற்றும் அன்பு, கருணை, அகந்தை ஒழிப்பு போன்ற அறவியல் சிந்தனைகளை இது காட்சிப்படுத்துகிறது. ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கள் வழி தனிமனித மற்றும் சமூக நல்வாழ்வை உறுதிப்படுத்தும் வைணவத்தின் வாழ்வியல் மற்றும் ஆன்மீகப் பரிமாணங்களை இந்த ஓவியம் மிகத் தெளிவாக ஒருங்கிணைத்துக் காட்டுகிறது.

7. முடிவுரை

இந்திய ஆன்மீகப் பாரம்பரியத்தில் வைணவம் மிகவும் முக்கியமானதும், தனித்துவமானதுமான சமய நெறியாகும். இது திருமாலை (மகாவிஷ்ணு) பரம்பொருளாக ஏற்று, பக்தி, சரணாகதி, அறநெறி ஆகிய மூன்று அடிப்படைத் தூண்களை நிலைநிறுத்துகிறது. இவ்விரு அணுகுமுறைகளும் அன்பின் வழியான பக்தியும், முழுமையான சரணடைவும் வைணவ சமயத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்குகின்றன. திருமாலின் பத்து முக்கிய அவதாரங்கள் (தசாவதாரங்கள்) ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அறம் வெல்வதற்கும், தீமை அழிவதற்கும் எடுத்துக்காட்டுகளாக அமைகின்றன.

தமிழகத்தில் ஆழ்வார்கள் (கி.பி. 6-9 நூற்றாண்டு) மற்றும் ஆச்சாரியர்களின் அரும்பணியால் வைணவம் பரவலான தளத்தைப் பெற்றது. பன்னிரு ஆழ்வார்களின் இனிய தமிழ்ப் பாசுரங்கள், 'நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்' என்று தொகுக்கப்பட்டு, தமிழ்வேதமாகப் போற்றப்படுகிறது. நம்மாழ்வார், ஆண்டாள், பெரியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் போன்றோரின் பாடல்கள், இறைவனிடம் ஆழ்ந்த அன்பை மக்கள் மனங்களில் ஊட்டின.

இராமானுஜர் போன்ற ஆச்சாரியர்களின் தத்துவ விளக்கங்கள், பக்தி நெறியை அனைவருக்கும் பொதுவானதாக்கின. சாதி, குலம், பாலின வேறுபாடுகளைக் கடந்து அனைவரும் இறைவனை அடையலாம் என்ற கொள்கை, வைணவத்தை ஒரு மக்கள் இயக்கமாக மாற்றியது. இதனால் வைணவம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஆழமாக வேருன்றி, அதன் பண்பாட்டு அடையாளத்துடன் இணைந்து நிற்கிறது.

இன்றைய நவீன உலகிலும் வைணவத்தின் அறவியல் சிந்தனைகள் மிகவும் பொருந்தத்தக்கவையாக உள்ளன. மனிதநேயம், இறைநம்பிக்கை, பிறரன்பு, அகந்தையின்மை, சமத்துவ உணர்வு, ஒழுக்கமான வாழ்க்கை போன்ற நெறிகள் இன்றைய சமூகத்தில் நல்லிணக்கத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றன. வைணவம் வெறும் சமயம் மட்டுமன்று; அது வாழ்வியல் நெறிமுறைகளின் தொகுப்பாகும். வைணவக் கொள்கைகள் மனித குலத்திற்கு என்றென்றும் ஒரு ஒளிவிளக்காக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

8. மேற்கோள்கள்

1. சுப்பாராவ், வி. (2022). தமிழக பக்தி இலக்கிய வரலாறு: ஆழ்வார்களின் பங்களிப்பு. சென்னை: பாரதி பதிப்பகம்.
2. ராகவன், கே. (2024). சங்க இலக்கியத்தில் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள். மதுரை: மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.
3. கிருஷ்ணகுமார், எஸ். (2023). இராமானுஜரின் தத்துவங்களும் வைணவ சமூக மாற்றமும். சென்னை: கலைக்கதிர் பதிப்பகம்.
4. சதாசிவம், ஆ. (2025). ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களில் பக்தி மார்க்கம்: ஓர் ஆய்வு. திருச்சிராப்பள்ளி: செந்தமிழ்ச் செல்வி அச்சகம்.
5. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஜி. (2024). வைணவத் தத்துவங்களும் இறைவனின் திருவுருவக் குறியீடுகளும். சென்னை: தமிழ் ஆன்மீக ஆய்வு மையம்.
6. சீனிவாசன், ஆர். (2023). வேதங்கள் மற்றும் புராணங்களில் மகாவிஷ்ணுவின் மேன்மை. மதுரை: பக்தி இலக்கிய வெளியீடு.
7. தியாகராஜன், மு. (2024). தசாவதாரங்களும் பரிணாமவியலும்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை. சென்னை: பண்பாட்டு ஆய்வு மையம்.
8. ராமச்சந்திரன், க. (2025). புராணங்களில் தர்மம்: வைணவ அவதாரங்களின் சமூகப் பங்களிப்பு. மதுரை: ஆன்மீகத் தத்துவ வெளியீடு.
9. வாசுதேவன், கே. (2025). வைணவ வழிபாட்டு நெறிகள்: பக்தி மற்றும் சரணாகதி. சென்னை: ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பதிப்பகம்.

10. நாராயணன், ப. (2024). தமிழகக் கோயில் வழிபாட்டு முறைகளும் திவ்யதேசங்களின் சிறப்பும். திருச்சிராப்பள்ளி: ஆன்மீக ஆய்வுச் சிந்தனை.
11. செல்வம், அ. (2025). ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கள்: பக்தி இலக்கியத்தின் சமூகப் பரிமாணம். சென்னை: தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆய்வு நிறுவனம்.
12. சுப்பிரமணியன், வெ. (2024). வைணவ அறநெறிகளும் நவீன வாழ்வியலும். மதுரை: மீனாட்சி மெய்யியல் பதிப்பகம்.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.